

и дѣла-та на отцѣпenni-тѣ отъ Велика-та Церква формалисти, които основаха свое-то сбирище надъ само-то народоплѣменно начало, ще минемъ сега и на втора-та часть за да докажемъ че таково начало не е съществувало никакъ въ Соборна-та Христова Церква, и че то поразително преобрыща священно-то нѣйно жителство.

2.

1) Народоплемѣнность-та, тоестъ различіе-то на разны народности, поколѣнія и языцы, и домогваніе-то на исключителни права отъ лица или купища (сбирщина) хора, които населяватъ еднакви мѣста въ едно отечество и въ една държава каква цѣна може да има между мірскый животъ, който е обиколенъ отъ разны племѣна, това е вънъ отъ нашый-тѣ кругъ да разглѣждаме. Но въ христіанска-та Церква, която е духовно съобщеніе (жителство) и има опредѣленіе-то си отъ свой-атѣ началникъ и основатель за да обгръща сичкы-тѣ народы въ едно о Христѣ братско соединеніе, въ такъвъ случай народоплемѣнна-та разность е нѣщо странно и недоумѣнно; и воистину племѣнно-то различіе, сиречь составленіе-то на особни племѣнни церкви въ едно и също-то мѣсто, които да приематъ подъ вѣдомство-то си сичкы-тѣ само едноплемѣнны, а другоплемѣнны-тѣ да исклучаватъ, да приематъ пастыри само единородни, а другородци-тѣ да не приематъ, както е угодно на послѣдователи-тѣ на племенна-та разность, то естъ както са ще на формалисти-тѣ, все това е никакъ неслыханно и е по-вость (мода) за пръвъ пѣть явяема.